

Inleiding

hoofdstuk 13-18

Nu wij inzicht hebben gekregen in de meest intieme aard van God, wordt ons een beschrijving gegeven van de relatie tussen onszelf, de individuele ziel (*jivatma*), en ons hogere Zelf, de grote God. In deze relatie die moeilijk te doorgronden is, ligt het geheim van onze levensreis. De geheimzinnige schepping van God wordt ons openbaar en wij ontvangen de totale kennis die ons voorbij de geaardheden der natuur (*guna's*) voert. We reizen verder via *turiya* naar de verheven hoogten van de grote *Purushottama*. Door Arjuna's ogen en oren komt de meest mystieke en heilige kennis tot ons: 'de kennis van datgene waardoor alles gekend wordt.' We leren over het veld en de Kenner van het veld, de drie kosmische dansers en het geheim van Purushottama. We ontdekken de hindernissen op onze weg in de vorm van de niet-goddelijke eigenschappen en de schoonheid en kracht van de goddelijke eigenschappen die we kunnen ontwikkelen. Pas als ons vertrouwen onwrikbaar is geworden en stevig in sattva verankerd is, zijn wij klaar voor de spirituele kracht die we ontvangen door alles los te laten. Krishna maakt ons heel duidelijk dat ons doel binnen handbereik ligt, als we de ware betekenis van verzaking en de grote vrijheid die deze met zich meebrengt, doorgronden.

Het lijkt alsof de prachtige boom van de Gita plotseling wordt bedekt met vlinders die allemaal op het punt staan weg te vliegen, de hemel tegemoet. Dit is precies wat mij overkwam bij de 'rupsbomen', zoals ik ze noemde, in de Great Rift Valley. Dagelijks had mijn vader mij meegenomen om er samen uit de Gita te reciteren

en te kijken hoe de larven zich ontwikkelden. Op een dag zagen wij dat de takken bedekt waren met vlinders in de meest schitterende kleuren. Het was een wonder! Uit de viezige poppen en korstige coccons waren uiteindelijk prachtige, stralende vlinders voortgekomen.

“Dit is wat de Gita bij een mens teweeg kan brengen, Mansukh,” zei mijn vader. “Zij openbaart onze innerlijke schoonheid en geeft haar de vrijheid.” Terwijl hij naar de bomen wees, verscheen er plotseling een stralende glimlach op zijn gezicht. Eén voor één vlogen de vlinders weg en stegen sierlijk op naar de blauwe hemel om te genieten van hun pas verworven schoonheid en vrijheid. “Daar is God! Kijk!” riep hij uit. “Geleidelijk aan wordt alles getransformeerd van tragiek naar stralende volheid. Dit is de kracht van de Bhagavad Gita!” Hij sprong op, hief zijn armen ten hemel in verrukking over de schoonheid en het wonder van het leven. Mijn hart liep over van blijdschap om mijn vader zo gelukkig te zien en getuige te zijn van de vlinders die alle tegelijk opvlogen. Op dat moment zag hij er jonger uit dan ik! De grootste vreugde kwam echter voort uit het inzicht dat mijn vader en moeder mij hadden gegeven: de Gita zou mij begeleiden in hetzelfde wonderbaarlijke proces van metamorfose.

Ik weet nog hoe ik lachend achter de vlinders aan holde, met ze mee wilde en wilde weten hoe het voelt om te vliegen. “Zal ik ooit kunnen vliegen?” vroeg ik aan mijn vader. Hij glimlachte en zei: “Op een dag zul je vliegen en de Gita met je meenemen.” Jaren later vloog ik hoog boven de Great Rift Valley in een grote metalen vlinder naar Engeland. Wij hadden slechts de meest noodzakelijke bagage bij ons waaronder onze twee Gita's. Nu heeft de Gita zelf vleugels en vliegt over de hele wereld. Zij raakt de harten van miljoenen mensen die verlangend uitzien naar de bevrijding uit hun cocon van illusie en lijden. Het is wonderbaarlijk te weten wat de Gita teweeg kan brengen als zij het hart van de mens kan bereiken. Ik wens je een prachtige vlucht toe.

